

KONINKRIJK BELGIE

1000 Brussel,
Zetel : Ministerie van Justitie
Poelaertplein 3
Tel. : 02/504.66.21 tot 23
Fax : 02/504.70.00

**COMMISSIE VOOR DE
BESCHERMING VAN DE
PERSOONLIJKE LEVENSSFEER**

Advies nr 7 / 92 van 12 mei 1992

O.Ref.: A/009/92

BETREFT : Advies betreffende het wetsontwerp tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op artikel 92, vierde lid van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid,

Brengt op 12.05.1992 uit eigen beweging het volgend advies

uit :

I. INLEIDING

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer is de mening toegedaan dat de goedkeuring van het wetsontwerp dat door de vorige regering werd ingediend [Parl. St., Kamer (1990-91) 1610/1], dat van verval werd ontheven en dat thans ter discussie bij het parlement voorligt, dringend is. Enerzijds leidt het gebrek aan een algemene wetgeving met betrekking tot de persoonlijke levenssfeer tot een enorme lacune wat betreft de bescherming van de essentiële vrijheden van het individu tegenover een steeds meer "geïnformatiseerde samenleving". Anderzijds dient België zijn nationale wetgeving aan te passen aan de internationale normen die tot stand zijn gekomen zowel in het kader van de Raad van Europa, meer dan 10 jaar geleden, als in het kader van de OESO. Elke achterstand die ons land op dit vlak oploopt, dreigt het te isoleren omdat het bij onze buurlanden die reeds jaren over een dergelijke wetgeving beschikken, maatregelen zal uitlokken welke de informatiestroom naar België verbieden.

Het wetsontwerp bevat naar de mening van de Commissie de grondbeginselen voor een bescherming van gegevens. Dit verklaart waarom de Commissie globaal achter het ontwerp staat.

Zij wenst echter :

- 1E enkele algemene bedenkingen uit te brengen, die zonder terug te komen op het ontwerp, toch toelaten de inzet van de keuzen waarvoor de regering opteerde te preciseren of bepaalde aanbevelingen te doen met betrekking tot de interpretatie of de inwerkingstelling van het ontwerp;
- 2E een aantal amendementen voor te stellen, daarbij rekening houdend met de structuur van het huidige ontwerp.

II. ALGEMENE BEDENKINGEN

Artikel 1

a) onderscheid tussen "bestand" en "dossier"

Met betrekking tot dit onderscheid, ingevoerd in de memorie van toelichting (Parl. St., Kamer, 1990-91, nr. 1610/1, p.4-5) herinnert de Commissie aan de opmerking van de Raad van State volgens dewelke "er enige discrepantie is tussen artikel 1, § 3, en de uitleg die in de memorie van toelichting wordt gegeven om een onderscheid te maken tussen het bestand en het dossier. De commentaar die in de memorie van toelichting aan artikel 1 wordt gewijd kan, zoals hij luidt, misleidend klinken wat de draagwijdte van de wet betreft" (advies van 28 november 1990, Parl.St., Kamer, 1990-91, nr.1610/1, p.52).

De Commissie wijst in dit verband op het volgende :

Het wetsontwerp definieert een bestand als "een geheel van persoonsgegevens , samengesteld en bewaard op een logisch gestructureerde wijze met het oog op een systematische raadpleging ervan".

Bestaat er ook maar één dossier dat niet wordt samengesteld om het later te kunnen raadplegen ? Waartoe zou het dienen als het geen gegevens bevatte die kunnen worden geraadpleegd ? Het kenmerk van een dossier is precies dat het een aantal gegevens over een welomlijnd onderwerp bijeenbrengt om te vermijden dat deze verspreid zouden geraken. Het heeft dus steeds een bepaalde logische structuur die het precies mogelijk maakt om ineens via het raadplegen van het dossier, alles over een afgebakend onderwerp te verzamelen. Bijgevolg stemt deze definitie niet overeen met de commentaren. Vreemd genoeg benadert ze de definitie die wordt voorgestaan door de Franse "Commission Nationale Informatique et Libertés" (C.N.I.L.) en bepaalde auteurs die weigeren een onderscheid te maken tussen bestanden en dossiers. Volgens hen bestaat een bestand eigenlijk slechts uit een verzameling van homogene entiteiten die beschreven worden door gegevens-elementen of uit een eenvoudige verzameling van nominatieve gegevens. De logische structuur wordt hier dus herleid tot het feit dat de gegevens gegroepeerd zijn en/of een homogene structuur vertonen, wat voor de meeste dossiers geldt. Logischerwijze is het oogmerk om te raadplegen hier impliciet gegeven.

Uit het voorgaande kan worden afgeleid dat de regering een onderscheid in de graad van gegevensbescherming heeft willen invoeren, naargelang die gegevens al dan niet op gestructureerde wijze verwerkt worden. Het ontwerp van algemene wet betreft slechts gegevens die in de vorm van een gestructureerd bestand verwerkt worden. Ten aanzien van de bescherming van niet-gestructureerde gegevens wordt verwezen naar specifieke regelingen. Om dat doel te bereiken wordt een onderscheid gemaakt tussen de begrippen "bestand" en "dossier". Dit laatste begrip wordt evenwel in het wetsontwerp niet omschreven. Er moet derhalve uitgegaan worden van het begrip dossier, waartegen het, zoals gezegd, voortdurend afgezet wordt.

b) begrip verwerking

Het begrip verwerking zou tenminste alle toepassingen moeten omvatten die eenzelfde generiek doel beogen binnen de betrokken overheid of onderneming.

Dit begrip staat centraal in de economie van het ontwerp. Elke verwerking en elke wijziging ervan moeten bij de Commissie worden aangemeld. De ondernemingen dreigen zich vele vragen te stellen omtrent de inhoud van een dergelijk begrip. Moet men onder verwerking een geïnformatiseerde toepassing verstaan, d.i. een geheel van informatie en software die leiden tot de verwezenlijking van een specifiek doel? Elke informaticus weet dat een generieke functie zoals bijvoorbeeld het personeelsbeheer een ruime waaier van toepassingen omvat en dat de moderne programmatie en de verbindingsmogelijkheden tussen programma's dagelijks tot nieuwe toepassingen leidt, waarvan het bestaan voordien niet vermoed werd. Kortom, wanneer het begrip verwerking niet waargenomen kan worden en moeilijk gelokaliseerd kan worden, bestaat het gevaar dat men, door de verwerking te onderwerpen aan administratieve verplichtingen, aan de houder van de verwerking een aanzienlijke last oplegt.

De Commissie suggereert dat er slechts opnieuw aangifte moet worden gedaan wanneer de verwerking van de gegevens geschiedt met een ander doel dan dat welk bij de eerste aangifte bedoeld was.

c) begrip persoonsgegevens

De Commissie stelt voor om, overeenkomstig de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, in de Nederlandse tekst de term "gegevens van persoonlijke aard" te gebruiken in plaats van "persoonsgegevens".

Artikel 12

Artikel 12 voorziet in uitzonderlijke mogelijkheden voor het recht van kennisneming, toegang en verbetering. De Commissie wijst op de specificiteit van bepaalde sectoren waarvoor geëigende reglementeringen zouden kunnen worden voorzien, bijvoorbeeld voor wetenschappelijke gegevensbanken. Deze oplossing wordt trouwens gevolgd in de wetgeving van een aantal omliggende landen. Verwezen moet ook worden naar de aanbevelingen van de Raad van Europa betreffende verschillende sectoriële regelingen en die vitale aspecten zoals de toegang, de controle of de confidentialiteit kunnen belichten. Artikel 43 van het ontwerp voorziet in de mogelijkheid om dergelijke specifieke reglementeringen in te voeren.

Artikelen 29-31

De artikelen 29 tot 31 betreffen de werking van de Commissie.

De Commissie is van oordeel dat deze bepalingen niet steeds erg duidelijk zijn, en dat ze een aantal onduidelijkheden laten bestaan in verband met de te volgen procedure, in het bijzonder voor het onderzoeken van klachten. Ze zou wensen dat deze bepalingen herzien kunnen worden, onder meer om een duidelijker onderscheid te kunnen maken tussen de verschillende taken van de Commissie (adviezen, aanbevelingen, klachten, evocaties).

De Commissie meent dat het niet haar taak is om precieze amendementen terzake te formuleren, met uitzondering van enkele paragrafen van artikel 30 waaraan bijzondere aandacht moet worden geschonken. Zij veroorlooft het zich te verwijzen naar de bepalingen van haar reglement van orde, dat op 18 februari 1992 door de Commissie werd aangenomen, waarin ze getracht heeft bepaalde lacunes op te vangen. Ze laat het aan de Wetgevende Kamers over om te oordelen over de mate waarin de door de Commissie vastgestelde regels een wettelijke bekrachtiging zouden kunnen krijgen.

III. VOORGESTELDE AMENDEMENTEN

Artikel 1

§ 3.

De woorden ", de overdracht en de uitwerking ervan" invoegen tussen de woorden "de raadpleging" en "of de verspreiding van deze gegevens".

Verantwoording

De toevoeging van de begrippen "overdracht" en "uitwerking", naast de andere begrippen, lijkt noodzakelijk. Deze begrippen verschillen zowel van dit van de raadpleging (mogelijkheid tot het inzien van bepaalde gegevens) als van dit van de verspreiding (het versturen van gegevens naar verschillende ontvangstcellen).

De "overdracht" betekent het doorsturen, van het ene bestand naar het andere, van al dan niet specifieke gegevens.

De "uitwerking" houdt de mogelijkheid in om automatisch van basisgegevens nieuwe gegevens te genereren; ook op het vlak van expertsystemen.

Artikel 1

De volgende § 4 bis invoegen :

"Onder "mededeling" verstaat men de verspreiding of de bekendmaking, de overdracht of de terbeschikkingstelling van een natuurlijke of rechtspersoon van gegevens van persoonlijke aard; de mededeling omvat niet de verspreiding, of de terbeschikkingstelling van gegevens van persoonlijke aard aan andere personen binnen de instelling of de onderneming waarin de houder van het bestand werkzaam is, wanneer deze personen kennis nemen van de gegevens in de uitvoering van hun taken."

Verantwoording

Het begrip "mededeling" dat herhaaldelijk in het ontwerp voorkomt, moet worden gedefinieerd. Het laat toe, naar het voorbeeld van de wetgeving in de buurlanden, een onderscheid in te voeren tussen het interne gebruik in een onderneming of een bestuur en het gebruik dat een overdracht naar buiten inhoudt. De reglementering van de mededeling moet het voorwerp zijn van een bijzondere aandacht. Zo wil het finaliteitsbeginsel dat bij een mededeling, deze niet alleen beantwoordt aan de doeleinden die door de "mededelende" houder van het bestand wettig worden nagestreefd, maar ook dat de bestemming waaraan de mededeling wordt gedaan eveneens wettige doelstellingen nastreeft (zie het amendement voorgesteld bij artikel 16).

Artikel 1

§ 6.

- Wijzigen en toevoegen in fine : "om te beslissen over het doel en de bewerker van de verwerking [...], van de soorten gegevens die erin moeten voorkomen, de verrichtingen die erop worden toegepast en de derden die er toegang toe krijgen."

- De woorden "die zelf of door tussenkomst van een verwerkende agent gegevens van persoonlijke aard behandelt en" invoegen tussen de woorden "verstaan" en "die bevoegd is om te beslissen".

Verantwoording

De Commissie meent dat de beslissing van de houder van het bestand eveneens van toepassing moet zijn op de verwerkingen die kunnen worden toegepast en de categorieën van derden aan wie de gegevens kunnen worden medegedeeld. De oplossing van het ontwerp, die de bevoegdheid van de houder van het bestand beperkt tot het doel van de verwerking en de soorten van gegevens, biedt geen antwoord op de vraag wie beslist over deze verwerkingen en over de derden aan wie de gegevens mogen worden medegedeeld. Dergelijke kenmerken van het bestand zijn even belangrijk en de beslissingsmacht terzake moet eveneens berusten bij de houder van het bestand.

De tweede aanpassing voert het begrip van de verwerkende agent in. Het is de persoon die de gegevens in naam van de houder van het bestand verwerkt. Het is een belangrijk begrip aangezien heel wat verwerkingen worden toevertrouwd aan gespecialiseerde ondernemingen. Het is belangrijk eraan te herinneren dat bij een tussenkomst van een dergelijke agent de houder van het bestand volledig verantwoordelijk blijft voor de veiligheid van de gegevens die hij aan de agent toevertrouwt en dat hij bijgevolg als enige te beslissen heeft over het doel, de soorten van gegevens, de uitgevoerde verrichtingen en de categorieën van derden die toegang kunnen hebben tot de gegevens.

Het begrip "verwerkende agent" wordt ook aangehaald in het kader van de amendementen die worden voorgesteld bij de artikelen 17, 18 en 36. Ten slotte moet een onderscheid worden gemaakt tussen de begrippen "verwerkende agent" en "bewerker van het bestand" (cfr. amendement voorgesteld bij § 7 van artikel 1).

Artikel 1

§ 7.

- De formulering van de paragraaf als volgt wijzigen : Onder "bewerker" wordt verstaan de natuurlijke persoon of de natuurlijke personen, aangewezen door de houder van het bestand of door de verwerkende agent en aan wie de organisatie en de uitvoering van de verwerking worden toevertrouwd.

Verantwoording

In het ontwerp dat ter discussie voorligt is het begrip "verwerker" dubbelzinnig. Gaat het om een natuurlijk persoon of om een rechtspersoon ? Ten eerste kan met het begrip bedoeld zijn de natuurlijke persoon die in de onderneming belast is, enerzijds met het nagaan van de concrete toepassing van de beslissingen die door de houder van het bestand worden genomen met eerbiediging van de wettelijke beginselen, en anderzijds, met het erover moet waken dat de nodige technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de veiligheid van de gegevens te waarborgen. Het is bij de aldus aangeduide natuurlijke persoon of personen dat het recht op toegang van de geregistreerde persoon wettig uitgeoefend kan worden. Ten tweede kan het begrip " bewerker" verwijzen naar de persoon, dikwijls een rechtspersoon, die losstaat van de beheerder van het bestand en die door deze belast wordt met de verwerking van de gegevens. Dit begrip valt dan samen met dat van "verwerkende agent" dat hoger werd gedefinieerd (cfr. amendement voorgesteld bij § 6).

De Commissie is van oordeel dat het begrip "bewerker" moet worden voorbehouden voor de eerste betekenis van het begrip. De voorgestelde oplossing heeft het dubbele voordeel dat :

- 1) zij aan de geregistreerde personen de mogelijkheid biedt te weten tot wie zich te richten, aangezien het gaat om een natuurlijk persoon wiens naam (of statuut) trouwens op de verplichte aangifte en in de bekendmaking bedoeld bij de artikelen 18 en 19 voorkomt;
- 2) zij naar het Duitse voorbeeld, intern een persoon aanduidt die verantwoordelijk is voor het opvolgen van de correcte toepassing van de reglementeringen en die, ondermeer, belast is met de controle op de uitvoering van de veiligheidsmaatregelen die hierbij vereist zijn.

Artikel 1

§ 8.

Een § 8 invoeren, luidend als volgt:

"Met "openbare sector" wordt in de zin van deze wet bedoeld het geheel van overheden, instellingen en entiteiten van de nationale Staat, de Gemeenschappen, de Gewesten, de Provincies en de Gemeenten die ressorteren onder het publiek recht, met uitzondering van de organen die een industriële of commerciële activiteit uitoefenen, evenals de privaatrechtelijke instellingen en entiteiten wanneer zij meewerken aan de uitoefening van het openbare gezag of wanneer zij een opdracht van algemeen belang vervullen.

Met "privé-sector" wordt in de zin van deze wet bedoeld het geheel van de sector dat niet openbaar is."

Verantwoording

Uitgaande van de wetgevingen van onze buurlanden wordt een definitie van de openbare en de privé-sector voorgesteld. Deze definities zijn belangrijk, zowel omwille van de reikwijdte van de amendementen voorgesteld in dit advies bij artikel 6 als omwille van de reikwijdte van het in dit advies voorgestelde artikel 6 bis. De voorgestelde definities beogen elke ongelijke behandeling te voorkomen die door de toepassing van de huidige wet zou kunnen ontstaan tussen bepaalde instellingen uit de openbare en de privé-sector. Zo moet een privaatrechtelijke instelling die meewerkt aan de uitvoering van wettelijke opdrachten en die, in voorkomend geval, dezelve functies vervult als een publiekrechtelijke instelling, onderworpen worden aan gelijkaardige regels als deze laatste en moet zij dus in de zin van de huidige wet tot de overheidssector behoren.

Artikel 2

- Een tweede lid toevoegen : "De verwerking dient de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden te eerbiedigen."

Verantwoording

Naast de noodzakelijke bescherming van de persoonlijke levenssfeer, d.i. van eenieders intimiteit, dient het wetsontwerp dat ter discussie ligt op een veel ruimere wijze de handhaving van onze fundamentele vrijheden te waarborgen en de eerbiediging van de rechten van de mens te verzekeren.

Met het oog hierop wordt voorgesteld om uit te gaan van artikel 1 van de Franse wet van 6 januari 1978 met betrekking tot de informatica, de bestanden en de vrijheden. Deze wet stelt dat de informatica in dienst moet staan van elke burger en dat de uitwerking ervan moet gebeuren in het kader van de internationale samenwerking. Ze mag afbreuk doen, noch aan de menselijke identiteit, noch aan de rechten van de mens, noch aan het privé-leven, noch aan de individuele of publieke vrijheden.

Artikel 3

- § 1 wijzigen door de volgende tekst:

"Deze wet is van toepassing op iedere verwerking, zelfs wanneer een gedeelte van de verrichtingen in het buitenland wordt gedaan, voor zover die verwerking in België rechtstreeks toegankelijk is."

- In § 2 het 3E en het 4E schrappen.

Verantwoording

De Commissie meent dat de afwijking van het geheel van de wet niet verantwoord is, noch voor de verwerking van zogenaamd "openbare" gegevens, noch voor de gegevens van het Nationaal Instituut voor de Statistiek.

Met betrekking tot de eerste gegevens merkt de Commissie op dat de omvang en de uitbreiding van het begrip "persoonsgegevens die ingevolge een wets- of reglementsbeveling onder een voorschrift van openbaarmaking vallen of waaraan de betrokkene de openbaarmaking verricht of doet verrichten" bijzonder vaag zijn en dat de onttrekking van hun verwerkingen aan het geheel van de wet een enorm risico inhoudt voor de bescherming van het individu. Zij voegt eraan toe dat wanneer de wet in een tijd van niet-informatisering de bekendmaking van een gegeven heeft kunnen opleggen, zoals het faillissement, de oneindige gebruiksmogelijkheden van dergelijke gegevens, die door de nieuwe computer- en communicatietechnologieën mogelijk worden gemaakt, verantwoord zijn dat essentiële principes zoals het door de wet gehuldigde finaliteitsbeginsel ook toegepast worden op de verwerking van deze gegevens. Trouwens, wanneer een individu een zekere bekendmaking wil geven aan bepaalde gegevens omtrent zijn persoon (bijvoorbeeld een lijst van zijn publicaties, zijn schoolprestaties, zelfs telefoonnummer), dan heeft hij niet de bedoeling af te zien van een zekere mate van controle op het gebruik van deze gegevens door derden.

Wat de tweede soort van gegevens betreft, wijst de Commissie erop dat de verwerkingen door openbare instellingen die belast zijn met de statistiek in de ons omringende landen het voorwerp hebben uitgemaakt van reglementeringen die werden uitgevaardigd met toepassing van de algemene wet op de gegevensbescherming. De rechtspraak van het Bundesverfassungsgericht van 15 december 1983 gaat in dezelfde richting. Het is bijgevolg niet aangewezen die verwerkingen aan de toepassing van de wet in haar geheel te onttrekken.

HOOFDSTUK II

Het eerste artikel van dit hoofdstuk II, dat dus nog voor het huidige artikel 4 zou komen - zou het huidige artikel 6 moeten zijn, zoals "geamendeerd" op p. 17 van het voorliggend advies, gevolgd door het huidige artikel 6 bis.

Artikel 4

Een nummer 3E bis invoegen, luidend als volgt:

"3E bis : het dwingende of facultatief karakter van de antwoorden die hun worden gevraagd."

Verantwoording

Artikel 4, eerste lid geeft een opsomming van de elementen die moeten worden medegedeeld aan de personen bij wie de gegevens worden verzameld. Het aanknopingspunt daarbij is het "eerlijheidsbeginsel" dat is opgenomen in artikel 5 van het Europees Verdrag houdende de bescherming van personen ten aanzien van de automatische verwerking van gegevens van persoonlijke aard. In zijn advies merkt de Raad van State terecht op dat dit impliceert dat men aan de betrokkene moet medelen of hij al dan niet verplicht is de vragen te beantwoorden.

(Parl.St., Kamer, 1990-91, nr.1610/1, p.53).

Artikel 6

- Het artikel hernemen als eerste artikel van Hoofdstuk II.

- Na "mogen slechts worden" het onderstreepte toevoegen : "verzameld of verwerkt..".

- Een tweede lid toevoegen :

"De gegevens moeten worden verwijderd zodra hun behoud in het bestand niet langer verantwoord is."

- Een derde lid toevoegen :

"In geval van verzameling of verwerking in de openbare sector, worden de doelstellingen gepreciseerd in functie van de opdrachten bepaald door of krachtens de wet."

- Een vierde lid toevoegen :

"In de privé-sector is de verwerking van gegevens van persoonlijke aard toegestaan in de volgende gevallen:

a) als de betrokkene zijn toestemming geeft;

b) als de verwerking kadert in een overeenkomst, of in een quasi-contractuele vertrouwensrelatie, met de betrokken persoon en nodig is voor de verwezenlijking ervan of eigen is aan de aard van de verhoudingen tussen de verantwoordelijke voor de gegevens en de betrokken persoon;

c) als de verwerking wordt opgelegd door een nationale wetgeving;

d) als de houder van het bestand een wettig doel nastreeft, op voorwaarde dat het belang van de betrokken persoon niet zwaarder doorweegt.

Verantwoording

Deze bepaling bevat een van de basisbeginselen van de beoogde bescherming, namelijk het finaliteitsbeginsel. Zoals werd aangegeven in de memorie van toelichting, vormt het niet naleven van dit principe één van de grootste risico's op dit vlak. Men kan dus slechts de nadruk leggen op het fundamentele belang van dit artikel dat misschien beter vooraan in dit hoofdstuk geplaatst wordt. Zijn huidige plaats, net na de artikelen over het verzamelen, wekt de indruk dat het finaliteitsbeginsel slechts betrekking heeft op de verwerking (ook al wordt deze ruim gedefinieerd in artikel 1, § 3), terwijl het met evenveel reden slaat op de gewone verzameling van gegevens bij de betrokkene.

Het finaliteitsbeginsel zoals het in de wettekst tot uitdrukking is gebracht, impliceert dat de termijn van de bewaring van de gegevens de vereisten met betrekking tot het doel van de verwerking niet

overschrijdt. Voor de gegevens die louter betrekking hebben op een gerechtelijk verleden, wordt dit algemeen gevolg van het finaliteitsbeginsel verwoord in artikel 9, §7.

Het gaat eigenlijk om een beginsel van algemene aard dat beter zou passen in (het huidige) artikel 6. Men zou kunnen stellen dat het vervat zit in het begrip zelf van de finaliteit. De Commissie vindt echter dat het nuttig is uitdrukkelijk melding te maken van de verplichting tot verwijdering zodra de bewaring van het gegeven niet langer pertinent is.

Bovendien verdient de versterking van de legaliteitswaarborg voor iedere verzameling of verwerking een bijzondere aandacht. Hiertoe wordt voorgesteld dat de verwerking in de openbare sector slechts zou kunnen plaatsvinden voor de uitvoering van taken bepaald door of krachtens een beslissing van de wetgever, ongeacht diens bevoegdheidsniveau.

Ook voor de privé-sector geldt dat, buiten de gevallen van toestemming van de betrokkene of van wettelijke verplichting, het doel van de relatie tussen de betrokkene en de houder van het bestand de mate bepaalt waarin een verwerking toegestaan kan worden. Volgens het beginsel van de Raad van Europa kan de verwerking slechts worden uitgevoerd voor zover ze strikt noodzakelijk is voor de verwezenlijking van de doeleinden van deze relatie. Wanneer er geen relatie bestaat tussen de houder van het bestand en de betrokken persoon (bijvoorbeeld bij commerciële inlichtingenbureaus, postorderverkoop, mailingbedrijven,...), dienen de Commissie en de rechtscolleges na te gaan welke de respectieve belangen zijn, enerzijds van de houder van het bestand bij de verwerking van de gegevens, anderzijds van de betrokken persoon.

Het feit dat zowel de verzameling als de verwerking van gegevens dienen te gebeuren voor duidelijk omschreven en wettige doeleinden, betekent evenwel niet dat gegevens slechts mogen worden gebruikt voor de doeleinden die vastgesteld zijn op het ogenblik van de verzameling, op voorwaarde dat de nieuwe doeleinden voldoen aan de voorwaarden van artikel 6. Desgevallend zullen de nieuwe doeleinden moeten worden meegedeeld aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Artikel 6 bis

- Een artikel 6 bis invoegen, luidend als volgt :

"De mededeling van gegevens van persoonlijke aard in de openbare sector is toegelaten voor zover zij nodig is voor de uitvoering, overeenkomstig de wet, van taken die tegelijk behoren tot de bevoegdheid van het orgaan dat de gegevens doorgeeft en tot die van het orgaan dat de gegevens ontvangt.

De mededeling van gegevens van persoonlijke aard door een orgaan van de openbare sector aan een orgaan van de privé-sector is toegelaten voor zover zij vereist is voor de uitvoering, overeenkomstig de wet, van de taken die behoren tot de bevoegdheid van het orgaan dat de gegevens doorgeeft en het orgaan dat de gegevens ontvangt en wanneer dit laatste een wettig belang inroept om de gegevens te kennen en dit belang zwaarder weegt dan de belangen van de betrokken persoon.

De mededeling van gegevens van persoonlijke aard is toegestaan voor zover zij vereist is in het kader van de doelstellingen van de contractuele relatie of de vertrouwensrelatie met de betrokken persoon of voor zover die mededeling noodzakelijk is voor de vrijwaring van de wettige belangen van het orgaan dat de gegevens doorgeeft of ze ontvangt, van een derde of van de gemeenschap en op voorwaarde dat deze belangen zwaarder wegen dan die van de betrokken persoon."

Verantwoording

Het algemeen finaliteitsbeginsel dat in artikel 6, eerste lid, wordt aangehaald, moet aangevuld worden in verband met de mededeling. Het volstaat op dit vlak immers niet dat men rekening houdt met het doel van de verwerking waarvan de gegevens worden medegedeeld, men moet eveneens rekening houden met de doelstellingen die worden nagestreefd met de bewerking waarvoor de mededeling geschiedt. In voorkomend geval, bij gebrek aan een wet die de grondslag voor een dergelijke mededeling biedt of bij gebrek aan toestemming door de betrokken persoon, dient een evenwicht tot stand te worden gebracht tussen de belangen gesteund op die doelstellingen en het belang van het individu waarover de gegevens worden verstrekt.

De mededeling van gegevens van persoonlijke aard door een orgaan dat behoort tot de privé-sector is in de volgende gevallen toegelaten :

- a) er is toestemming van de betrokkene;
- b) de mededeling is vereist omwille van de doelstellingen van de overeenkomst of van de quasi-contractuele vertrouwensrelatie, met de betrokken persoon;

- c) de mededeling is nodig voor de vrijwaring van de wettige belangen van het orgaan dat de gegevens ontvangt of doorgeeft, van een derde of van de gemeenschap, op voorwaarde dat deze belangen zwaarder wegen dan de wettige belangen van de betrokken persoon;
- d) het gaat om de uitvoering van wettelijke verplichtingen.

Artikel 7

Het tweede lid vervangen door de volgende bepaling : "Indien de doeleinden, bedoeld in het eerste lid, krachtens de wet worden vastgesteld, worden zij bepaald door de Koning, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer of, in voorkomend geval, het bevoegde Toezichtscomité."

Verantwoording

In de memorie van toelichting wordt aangenomen dat het om een "gevoelig domein" gaat, en dat het "daarom noodzakelijk is deze verwerkingen met een bijzonder toezicht te omkleden" (Parl. St., Kamer, 1990-91, nr 1610/1, p. 12). Het inlichten van de Commissie over een reeds genomen besluit verhoogt de rechtsbescherming niet. Het amendement beoogt de Commissie of, in voorkomend geval, het bevoegde Toezichtscomité een preventieve rol te laten spelen.

Artikel 8

- Het 1ste en het 2de lid van § 1 vervangen door de volgende bepalingen :

"Behoudens een bijzondere schriftelijke toestemming van de betrokkene is het verboden medische gegevens van persoonlijke aard te verwerken.

Die gegevens kunnen echter onder het toezicht en de verantwoordelijkheid van een geneesheer, zelfs zonder de bijzondere schriftelijke toestemming van de betrokkene, verwerkt worden."

- Het volgende lid toevoegen tussen het 1ste en het 2de lid :

"Onder "medische gegevens van persoonlijke aard" worden de gegevens van persoonlijke aard verstaan waaruit informatie kan worden afgeleid omtrent diens vroegere, huidige of toekomstige fysieke of psychologische gezondheidstoestand, met uitzondering van de louter administratieve of boekhoudkundige gegevens betreffende geneeskundige behandelingen of verzorging."

- In het 4de lid het woord "patiënt" vervangen door "betrokken persoon".

- Het laatste lid vervangen door de volgende bepaling : "Indien de afwijking, bedoeld in het vierde lid, krachtens de wet wordt toegestaan, wordt zij verleend door de Koning, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer."

Verantwoording

Zie verantwoording bij amendement op artikel 7.

Het verdient de voorkeur het begrip "medische gegevens van persoonlijke aard" te bepalen via een beschrijvende definitie eerder dan via een opsomming. De hier voorgestelde definitie stemt overeen met deze vervat in de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid. Tenslotte dienen definities opgenomen te worden onder het hoofdstuk "begripsomschrijvingen".

Het woord "patiënt" wordt doorgaans enkel gebruikt voor curatieve gezondheidszorg, terwijl het artikel ook van toepassing dient te zijn in het kader van bijvoorbeeld preventieve geneeskunde (jeugdgezondheidszorg, arbeidsgeneeskunde) of verzekeringsgeneeskunde.

Artikel 9

- In § 1 het laatste lid vervangen door de volgende bepaling : "Indien de doeleinden, bedoeld in het eerste lid, krachtens de wet worden vastgesteld, worden zij bepaald door de Koning, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer."

- § 7 weglaten.

Verantwoording

Het artikel handelt over de waarborgen voor de verwerking van persoonlijke "gerechtelijke" gegevens of gegevens die voortvloeien uit de rechtsbedeling en voorziet in een aantal strikte voorwaarden in verband met de bestanden die deze informatie kunnen bevatten en in verband met de gebruiksbeperkingen ervan.

Artikel 10

Artikel 10 in twee paragrafen onderverdelen :

"§ 1. Wanneer een persoon voor het eerst in een bestand wordt opgenomen, dan wordt hij daarvan onmiddellijk op de hoogte gesteld.

Deze informatie bevat de gegevens die in artikel 4, § 1 worden opgesomd.

De Koning kan op advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer bepaalde categorieën verwerkingen van gegevens vrijstellen van de toepassing van deze paragraaf of voorschrijven dat ze door een procedure van collectieve informatieversprekking daarmee in overeenstemming kunnen zijn, zulks onder de voorwaarden en op de wijze die Hij bepaalt."

"§ 2. De bepalingen van paragraaf 1 zijn niet van toepassing in de volgende gevallen :

1E Artikel 4, §1 is toegepast;

2E De verwerking kadert in een contractuele relatie tussen de betrokken persoon en de houder van het bestand;

3E De verwerking kadert in een relatie tussen de betrokken persoon en de houder van het bestand, geregeld door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie.

De Koning kan op advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, bepaalde categorieën verwerkingen van gegevens vermeld in 2E en 3E onderwerpen aan de voorwaarden vervat in § 1."

Verantwoording

De invoeging van het laatste lid van § 2 is bedoeld om te komen tot een soepelere aanpak van het principe van de vrijstelling van artikel 10, op grond van de kennis of tenminste de veronderstelde kennis van de geregistreerde persoon van het bestaan van een op hem betrekking hebbende registratie. Gezien de eindeloze reeks situaties waarop § 2 van toepassing is, zowel in de privé-sector als in de openbare sector, verdient het ongetwijfeld de voorkeur uit te gaan van het principe van de vrijstelling, rekening houdend met de economische overwegingen die de kosten van een ambtshalve kennisgeving met zich brengen, zonder dat dit principe echter slaat op toestanden waarin de kennis of de veronderstelling van de kennis door de burger veel minder vanzelfsprekend is. In deze uitzonderlijke gevallen zouden alle modaliteiten van § 1 toegankelijk moeten zijn om deze plicht tot informatieverstrekking te vervullen, zij het door een collectieve informatieverstrekking.

Artikel 11

In § 2 het tweede lid vervangen door de volgende bepaling :

"De Koning kan, op voordracht of na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en bij in Ministerraad overlegd besluit, de gevallen bepalen waarbinnen een termijn van minder dan twaalf maanden in acht genomen moet worden."

Verantwoording

Het toekennen van een beslissingsmacht aan de Commissie, zoals voorgesteld in artikel 11, §2, van het ontwerp, is niet wenselijk.

Artikel 13

- In §2 een 2de lid toevoegen :

"Zodra het verzoek is ingediend, geeft de houder van het bestand aan dat dit duidelijk ongegrond is of houdt hij het gegeven tegen zolang er geen gevolg aan gegeven is."

- Het 2de lid van § 3 vervangen :

"De houder van het bestand bewaart de identiteit van de bestemming van deze mededeling gedurende een periode van 12 maanden.

De Koning kan, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en bij in Ministerraad overlegd besluit, voor bepaalde soorten van gegevensverwerking afwijkingen toestaan."

Verantwoording

In § 3 van dit artikel wordt het volgrecht van het individu geregeld. Hoewel men weliswaar tot een billijk evenwicht moet komen tussen, enerzijds, de waarborg voor het individu dat een derde slechts over juiste, volledige en pertinente gegevens betreffende zijn persoon beschikt en anderzijds, de moeilijkheden voor de houder van het bestand om alle mededelingen aan derden te archiveren, vindt de Commissie dat het principe van de bescherming van het individu de prioriteit moet krijgen. Dit betekent dat de bepaling in § 3 in fine moet worden omgekeerd, zodat de verplichting wordt ingevoerd om deze mededeling gedurende een redelijke termijn te bewaren, waarbij de mogelijkheid wordt geopend om van dit principe af te wijken door middel van een koninklijk besluit, genomen na advies van de Commissie. Deze afwijking kan algemeen zijn of, wat de bewaartermijn betreft, sectorieel. Een vaste bewaartermijn van twaalf maanden lijkt aangewezen te zijn, gelet op de bepalingen van artikel 11, § 2, welke in dezelfde termijn voorzien voor het geval dat de betrokkene zijn verzoek wenst te herhalen.

Artikel 15

§ 5 schrappen.

Verantwoording

In sommige gevallen berokkent het wachten op de verwerping van de aanvraag door de houder van het bestand of de termijn van 60 dagen aan de betrokkene een schade die door artikel 15 niet kan worden hersteld. De Commissie meent dat er een tegenstrijdigheid bestaat tussen de motivering van de regering om aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, zetelend zoals in kortgeding, nieuwe bevoegdheden toe te kennen, en de verplichting die aan de rechtzoekende wordt opgelegd om slechts na 60 dagen deze versnelde procedure in gang te zetten.

Artikel 16

Dit artikel vervangen door de volgende tekst :

"Onmiddellijk bij het ontvangen van een verzoek tot wijziging, schrapping, verbod van gebruik of bekendmaking van een gegeven van persoonlijke aard of bij de kennisgeving van de instelling van het geding bedoeld in artikel 15 of van elke ander procedure, dient de houder van het bestand duidelijk aan te geven dat het gegeven betwist is of, in voorkomend geval, het gebruik of de mededeling ervan tegen te houden."

Verantwoording

Artikel 16 van het ontwerp voorkomt het risico van toename van de schade voor de geregistreeerde persoon door bij een betwist gegeven aan te duiden dat het om een twijfelgeval gaat. De Commissie keurt de bedoeling van de regering goed, maar betreurt de beperking van het toepassingsveld van de bepaling. De bepaling slaat inderdaad uitsluitend op de mededeling van gegevens en is slechts van toepassing bij een geding voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg. De tekst die hierboven wordt voorgesteld, beoogt het toepassingsveld aanzienlijk te verruimen : enerzijds verplicht de tekst de houder van het bestand ertoe, hetzij duidelijk aan te geven dat het gegeven omstreden is omdat het onjuist of onvolledig is, hetzij het gegeven waarvan de betrokkene het verbod van gebruik of mededeling eist, tegen te houden; anderzijds legt de tekst dergelijke verplichtingen op aan de houder van het bestand zodra hij op de hoogte is van de betwisting.

Artikel 17

- Het huidige artikel wordt artikel 17 § 3 (zie verder).

- Een artikel 17, § 1, invoegen, luidend als volgt :

" Om de veiligheid van de gegevens van persoonlijke aard te waarborgen, moet de houder van het bestand de gepaste technische en organisatorische maatregelen treffen, die nodig zijn voor de bescherming van de bestanden tegen toevallige of ongeoorloofde vernietiging, tegen toevallig verlies, evenals tegen de wijziging van of de toegang tot, en iedere andere niet toegelaten verwerking van gegevens van persoonlijke aard.

Deze maatregelen moeten een passend beveiligingsniveau verzekeren, rekening houdend, enerzijds, met de stand van de techniek terzake en de kosten voor het toepassen van de maatregelen en, anderzijds, met de aard van de te beveiligen gegevens en de potentiële risico's.

Op advies van de Commissie kan de Koning voor alle of voor bepaalde categorieën van verwerkingen aangepaste normen inzake informaticaveiligheid uitvaardigen."

Verantwoording

Het ontwerp dat ter discussie voorligt bevat geen enkele algemene bepaling omtrent de veiligheid van de verwerkingen. Het probleem van de veiligheid wordt onrechtstreeks behandeld in artikel 17, 4E, met betrekking tot de toegang tot de verwerking. De voorgestelde toevoeging vult deze lacune op en bevat het algemeen principe dat wordt bevestigd in artikel 7 van het Verdrag 108 van de Raad van Europa.

Dit verdrag werd door België ondertekend, maar moet nog door het Belgische Parlement worden bekrachtigd. Artikel 7 bepaalt : "Er dienen passende beveiligingsmaatregelen te worden getroffen om persoonsgegevens opgeslagen in geautomatiseerde bestanden te beschermen tegen toevallige of ongeoorloofde vernietiging, toevallig verlies en ongeoorloofde toegang, wijziging of verspreiding."

Het derde lid machtigt de Koning bovendien tot het uitvaardigen van dwingende normen van algemene of specifieke aard die het naleven van deze algemene principes moeten waarborgen.

- Een §,2, toevoegen, luidend als volgt :

"In geval van verwerking door toedoen van een verwerkende agent, moet de houder van het bestand zich ervan vergewissen dat de agent de nodige beveiligings- en organisatiemaatregelen neemt en moet hij een persoon of onderneming uitkiezen die op dat vlak voldoende waarborgen biedt.

De verwerkende agent verbindt er zich per schriftelijke overeenkomst toe de verplichtingen bedoeld in § 1 en § 2 na te komen. De overeenkomst specificceert dat de gegevens van persoonlijke aard enkel na uitdrukkelijke toestemming van de houder van het bestand kunnen worden medegedeeld."

Verantwoording

Dit voorstel beoogt in het huidige ontwerp de lacune op te vullen met betrekking tot de afwezigheid van enige bepaling over de verwerkende agenten, d.w.z. in het geval waar de verwerking gebeurt door een "service-bureau" dat werkt voor rekening van de verantwoordelijke voor het bestand.

In het 4E van § 3 van artikel 17 (huidig artikel 17, zie hiervoor), de tekst laten voorafgaan door de volgende woorden :

"onverminderd de hypothese bedoeld in artikel 30, §5,".

Artikel 18

- In § 3, 3E de tekst als volgt wijzigen en er de onderstreepte woorden aan toevoegen : "de naam, de voornamen en het volledig adres van de bewerker of in voorkomend geval de titel en de functie van deze laatste"

- Een 3E bis invoegen, luidend als volgt : "in voorkomend geval de naam, de voornamen, en het volledig adres of de benaming en de zetel van de verwerkende agent".

- Een nieuwe nummering voorzien voor het geheel.

- In § 3 het 7E en 8E schrappen.

- 9E als volgt wijzigen :

"de categorieën van interne gebruikers die gerechtigd zijn de gegevens te verkrijgen en in voorkomend geval de categorieën van personen waaraan een mededeling van de gegevens is toegestaan".

11E als volgt wijzigen :

"de wijze waarop de personen op wie de gegevens betrekking hebben daarvan in kennis worden gesteld, de bewerker bij wie het recht op toegang kan worden uitgeoefend en de maatregelen genomen om de uitoefening van dat recht te vergemakkelijken".

- Een § 3 bis invoegen : "In het kader van haar onderzoeks- en controlebevoegdheid bedoeld in artikel 30, is de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer gemachtigd tot het opeisen van andere gegevens, met name de oorsprong van de gegevens van persoonlijke aard, de gekozen automatiseringstechniek en de voorziene beveiligingsmaatregelen."

Verantwoording

Dit artikel legt de voorafgaande aangifte van het bestand op, voor de uitvoering van een verwerking, terwijl artikel 19 de bekendmaking betreft van diezelfde verwerking. Hierdoor wordt tegemoet gekomen aan de bezorgdheid om de burger en de Commissie, die waakt over de correcte toepassing van de in de wet opgenomen beginselen, in te lichten.

Deze bij deze bepaling opgelegde verplichting kan als een zware administratieve last worden beschouwd voor de houder van het bestand. Bovendien houdt de verplichting om inlichtingen te verschaffen over de oorsprong van de gegevens van persoonlijke aard en over de gekozen automatiseringstechniek een gevaar in voor de bescherming van de gegevens zelf.

Volgens de Commissie houdt de verplichting om alle gegevens te beheren, die werden medegedeeld door de houder van het bestand of zijn bewerker, met inbegrip van de wijzigingen daarvan, en om er die gegevens uit te halen die moeten worden opgenomen in het openbaar register waarvan sprake in artikel 19, een zware administratieve taak in die haar bij haar opdracht hindert en die haar aandacht afleidt van belangrijkere taken. Het aangeven van een beperkt aantal elementen die meteen de gegevens van het openbaar register zouden vormen, lijkt meer voldoening te geven.

Een rationelere oplossing bestaat er dan ook in het openbaar register en dat van de Commissie te laten samenvallen en in de mogelijkheid te voorzien dat de Commissie, in het kader van haar bevoegdheden vastgesteld in artikel 30, van de houder van het bestand een aantal andere elementen kan eisen zoals de oorsprong van de gegevens, de automatiseringstechniek en de beveiligingsmaatregelen, zulks op straffe van strafrechterlijke sanctie.

Ten slotte moet de aangifte gebeuren op basis van een standaardformulier dat door de Commissie wordt opgesteld, zodat een minimum aan uniformiteit wordt gewaarborgd en er wordt bijgedragen tot een behoorlijke werking van het bestuur. Deze algemene bepaling zou moeten worden opgenomen in de memorie van toelichting.

De amendementen voorgesteld in § 2, 3E, 3Ebis, 9E en 11E vinden hun verklaring in het onderscheid en de precieseringen ingevoerd in verband met de begrippen opgenomen in artikel 1.

Artikel 19

In § 2 schrappen : "§ 3, 1E tot 6E en 9E tot 12E".

Verantwoording

De Commissie wenst dat de inhoud van het openbaar register deze van de notificatie zou zijn (cfr. verantwoording bij het amendement op artikel 18).

Artikel 30

§ 5.

Een tweede, derde, vierde en vijfde lid toevoegen luidend als volgt : "In het kader van de uitvoering van zijn taken kan de Commissie onderzoeken instellen, een of meer van zijn leden gelasten met het verrichten van onderzoeken ter plaatse en een beroep doen op deskundigen. De Commissie of haar leden, eventueel bijgestaan door deskundigen, hebben in dit geval, onder dezelfde voorwaarden, de bevoegdheden om onderzoeken te doen die zijn toegekend aan de ambtenaren belast met de opsporing en de vaststelling van inbreuken op deze wet en haar uitvoeringsmaatregelen.

Ze kunnen onder meer mededeling eisen van alle documenten die hen bij hun onderzoek van nut kunnen zijn.

Ze hebben tevens toegang tot alle plaatsen waarvan ze redelijkerwijze kunnen vermoeden dat er werkzaamheden worden verricht die in verband staan met de toepassing van deze wet.

De voorzitter en de leden van de Commissie en de daarbij betrokken deskundigen zijn gehouden tot het beroepsgeheim met betrekking tot alles wat ze uit hoofde van hun functie hebben kunnen vernemen."

Verantwoording

Om haar onderzoekstaken te kunnen vervullen of voor de uitoefening van haar evocatierecht bedoeld in de artikelen 44, 5de lid van de wet van 15.01.1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid en 72, § 5, 5de lid van de wet van 12.06.1991 op het consumentenkrediet, moet de Commissie dezelfde bevoegdheden en plichten hebben als deze die werden toegekend aan de leden van de Toezichtscomités opgericht door bovenvermelde wetten. Dit verklaart waarom in dit amendement de woorden van artikel 47 van bovenvermelde wet van 15.01.1990 en van artikel 72, § 8 van bovenvermelde wet van 12.06.1991 eenvoudig worden overgenomen.

Artikel 30

§ 6.

In § 6 een tweede lid invoegen, luidend als volgt : " De Commissie heeft het recht om vorderingen in te stellen bij de burgerlijke rechter, en om beroepen tot nietigverklaring in te stellen bij het Arbitragehof en de Raad van State, voor zover deze betrekking hebben op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van gegevens van persoonlijke aard."

Verantwoording

§ 6 van het geamendeerde artikel 30 beoogt aan de Commissie, hoewel ze geen rechtspersoonlijkheid heeft, de bekwaamheid geven om rechtsvorderingen in te stellen.

Een bindende rechterlijke beslissing kan in sommige gevallen inderdaad een noodzakelijke aanvulling zijn van de raadgevende bevoegdheid van de Commissie. (Zie, voor een vergelijkbaar geval, i.v.m. het optreden van de Bankcommissie, Voorz. Kh. Brugge, 6 juli 1981, en Kort ged. Kh. Brugge, 15 januari 1982, R.W., 1982-83, 2781 en 2784).

In zovere een rechtsingang bij het Arbitragehof wordt verleend, zal de bepaling moeten worden aangenomen met de bijzondere meerderheid, bedoeld in artikel 107 ter, § 2 van de Grondwet.

Artikel 36

Na de woorden "zijn aangestelde of lasthebber" het volgende invoegen : "zijn vertegenwoordiger in België, de bewerker of de verwerkende agent".

Verantwoording

De bedoelde inbreuken betreffen fundamentele verplichtingen in verband met het beheer van de verwerkingen. Belangrijk hierbij is dat andere personen die eventueel tussenkomen in dat beheer eveneens strafrechtelijk verantwoordelijk kunnen worden gesteld. Het gaat hier om de vertegenwoordiger in België van de houder van het bestand (om te vermijden dat men deze laatste in absentia zou moeten vervolgen of de uitlevering van de houder van een zich in het buitenland bevindend bestand gevraagd zou moeten worden), de bewerker aan wie de organisatie van de verwerking wordt toevertrouwd of de verwerkende agent die handelt voor rekening van de houder van het bestand.

Artikel 37

- 4E overhevelen naar artikel 38;
- Artikel 37 vervolledigen met 6E, 7E en 8E van artikel 38;
- Artikel 38, 2E toevoegen aan artikel 37 in fine;
- Artikel 37, 3E wijzigen als volgt :

"3E hij die gegevens heeft verwerkt met schending van de artikelen 6, 6 bis, 7, 8, of 9 § 1".

Verantwoording

Omwille van de duidelijkheid is wenselijk een onderscheid te maken tussen de schending van basisprincipes, die steeds een strafrechtelijke aansprakelijkheid zouden moeten meebrengen, ongeacht de hoedanigheid van de betrokkene, en de overtredingen van specifieke bepalingen, beperkt tot bepaalde personen (zie artikel 38).

In dit artikel worden alle inbreuken samengebracht die van toepassing zijn op al wie zich daaraan schuldig maakt. Omwille van het essentiële belang van de te beschermen bepalingen is bijzonder opzet niet steeds noodzakelijk.

Artikel 38

- In 1E, 3E, 4E, 5E na "de houder van het bestand" invoegen : "zijn vertegenwoordiger, de bewerker of de verwerkende agent";

- Het 4E van artikel 37 hernemen;

- een 9E toevoegen (het geheel opnieuw nummeren) :

"9E de houder van het bestand, zijn vertegenwoordiger in België, de bewerker, zijn aangestelde of lasthebber die weigert aan de Commissie de bijkomende inlichtingen te verschaffen, bedoeld in artikel 18, § 3 bis".

Verantwoording

In dit artikel zijn de inbreuken door welbepaalde daders gegroepeerd.

De uitbreiding van de bedoelde personen werd reeds bij artikel 36 gemotiveerd.

Het 9E is een gevolg van het amendement dat werd voorgesteld bij artikel 18.

Artikel 41

- Na "De houder van het bestand" invoegen : "of zijn vertegenwoordiger in België" en na "waartoe" : "zijn bewerker".

Verantwoording

Aangezien de vertegenwoordiger in België van de houder van het bestand op dezelfde wijze als de houder van het bestand strafrechtelijk aansprakelijk gesteld wordt, meent de Commissie dat hij dezelfde burgerlijke aansprakelijkheid moet dragen. Aangezien het in strafzaken voor de burger niet gemakkelijk is om een procedure in te stellen tegen een persoon die zich in het buitenland bevindt, is het van essentieel belang om hem, in het kader van de bescherming van zijn fundamentele rechten van het individu, een middel wordt geboden om zijn rechten, een eenvoudige rechtsweg ter hand te stellen.

De secretaris

De voorzitter

J. PAUL

P. THOMAS

